a ❡ Aliam. Puta nō vacauit illa de qua ſperabat̃: ſed alia. b ❡ Debitā. Licet eñ iſta non ſit primo vacans ſed ſecūdo. tñ rōne fraudis p̄mo vacās fingit̃. ⁊ eſt ſi. ſ. de reſcrip. ſi ꝓpter. eodē li. ⁊ in hoc p̄fert̃ eqtas rigori ꝓpter fraudem. ad idem. C. de iudi. l. placuit. C. de fur ⁊ ſer. cor. ſi quis ſeruo. ⁊ . j. de re. p mu. ca. vno. ⁊ ſic no. caſum in quo licet ſcribat̃ de p̄ma vacatura. debetur ſcda. alios caſus habes ad idē de p̄ben. c. ij. i fi. eo. ti. q2 ſepe. ⁊. c. cū in eccl'ia. ⁊. c. e! cui. ⁊. j. de re. pmu. c. vno. c ❡ Habita. cui ſemel renūciauit. et ſic repetere nō poterit. vij. q. j. q̄ꝫ periculoſum. cum ſimilibus. d ❡ Ambita. ſ. p cupiditatem ⁊ fraudem. ⁊ eſt ſi. ſ. de trāſla. licet. ⁊. c. q̄ꝫto. vij. q. j. ſiqs ep̄s. (Ber. fac. ff. de diuor. ſi filia. ff. ſol'. ma. l. filie. Jo. mo.) ſu/is ꝗ terminis ſit q̄ſqꝫ ɔtētus nec vltra mēſuras ſui iu/ris affectet augeri: vt in p̄dicto. c. ſiqs in fi. ambita aūt ideo carere debet: q2 expectāri debet̃. ſed etiā ſi nō debe/ret̃. puta q2 vacauit alia ante illā ob quā fiebat renun/ciatio. tñ nō debebat̃ renūcianti qui eā adeptus eſt. cū iſte finis nō diſtinguat. ⁊ ad hoc faciunt p̄dicta iura.

Additio

a ectā pinguiorē: cū eā vel aliaꝫ ſi prius ipſam vacare contin/gerit auctoritate prefata libe b re petere: veluti tibi debitam ⁊ habere. Ceterum ſi p̄dicto renuncianti hmōi prebenda vel dignitas pinguior forſitā conferat̃: eoipſo dicta fraus intelligat̃ eſſe probata: ⁊ idē c renuncians: habita omnino d careat ⁊ ambita.

De ſupplenda negligentia prelatorum.

Innocentius. iij. Jurisdictio ſuffraganei excōmunicati ad metropolitanum nō deuoluitur. Joh. an. ca. I

e Romana eccl'a: ⁊. j. Edictum vero per Remeñ. prouinciā f g publicatū vt a ſb/ditis epiſcoporꝫ ipſius ꝓuincie: ꝓ audiendis ⁊ terminan h dis eorꝫ cauſis: libere ad Remeñ. curiaꝫ accedat̃ penitus i reuocam⁹. ❡ Quia etiā ſi te k nerent̃ ijdem ep̄i ꝓ ſuis cul/pis vīculo excōicatiōis aſtricti: nō tñ ex culpis ip̄is (cum m id nō inueniat̃ a iure conceſ/ſum) ad Remeñ. archiep̄m iuriſdictio deuolueretur eorūꝫ. n ❡ Sꝫ alia forte ꝓ illis pena ipſis canonica poſſet infligi.

Idem baronibus ⁊ comitibus regni Portugalie. Si ille qui preeſt eſt negligens et remiſſus debet ſupior illi dare idoneum coadiutorēꝫ. hoc dicit. Jo. an. ca. II

o Grādi nō imerito: ⁊. j.

iſtud reuocare debuit cū vergeret in preiudicium ſuffraganeorꝫ ⁊ aliorꝫ inferiorꝫ iuriſdictionem habentium ⁊ ſuū ius abſorberet. qđ eſſe nō debet: cū nō niſi p appel/latione ad ip̄m queſtiones tales deferant̃: nec ip̄e plus iuris ſibi pōt vendicare q̄ꝫ ei per canones ſit conceſſuꝫ. de offi. or. duo ſi/mul. ix. q. iij. con/q̄ſtus. ⁊. q. ij. c. ij. ⁊. x. q. iij. quia co gnouimus. ⁊. x/viij. q. ij. c. j. h ❡ Cauſis. q̄s inter ſe habēt ip ſi ſubditi: non in telligas de cau/ſis q̄s haberent ſubditi ɔ̄ ſuffra/ganeos ip̄os: q2 tūc licitū eēt edi/ctū. xj. q. j. perue nit. ⁊. c. ſi qs cuꝫ clerico. i ❡ Te/nerent̃. hoc dicit q2 forte nō ɔſta/bat an iuſte fuiſ/ſent excōicati. k ❡ Suis. Pro alienis eñ nō de bēt excōicari: vt xxiiij. q. iij. ſi ha/bes. l ❡ Culpis Nota q lꝫ ex ſua culpa excōicatus ſit ep̄s: ita q iuriſdictionem exercere nō poſſit: nō tamē ꝓpter hoc ad metropolitanū ſuū trāffert̃ iuriſdictio. ſ. de ɔceſ. p̄bē. quia diuerſitatē. ſꝫ ꝓpter negligentiā bene transfert̃ iuriſdictio ⁊ prebendarum donatio de epiſco/po ad archiepiſcopuꝫ: vt ibi. ⁊. ſ. eo. ti. p totum. No. er/go licet in negligentia epiſcopi archiepiſcopus ſupple/at vicem eius: non tamē in delicto: ⁊ ɔcor. optime. ſ. eo. li. de elec. q̄ꝫq̄ꝫ. Sed contra. j. de temp. ordi. c. ij. vbi vici/ni epi ſupplēt ptātē quā ꝑdidit ep̄s ꝓpter delictū ſuū. ⁊ illud ſpāle ꝓpter fauorē ordinū ſuſcipiendorꝫ: in q̄rū dilatiōe poſſet eſſe periculū: ⁊ ꝓcedit ex ſucceſſiōe exp̄ſ/ſa ip̄ius decre. Itē ɔ̄. j. de offi. deleg. ſi is cui. vbi ꝓpter delegati excōicationē de ſbdelegato appellat̃ ad primū delegantē. Sol'. nō ſic dependet iuriſdictio ep̄orꝫ ab ar/chiep̄o ſicut delegatorꝫ pape ab ip̄o papa: ad hoc. ſ. de re iudi. duobus. ⁊ in appellatiōe q̄ habet fieri infra cer/tū tempus ⁊ ꝓſequi etiā iminere periculū. ſi ibi p̄mus delegatus nō ſuppleret: ⁊ ideo aliud ibi. m ❡ Conceſ/ſum. Sil'e. j. de ſen. ex. is qui. Et no. intelligi ꝓhibitum qđ nō eſt ɔceſſum: de temp. ordi. dilectus. de tranſla. in/ter. vbi de hoc. ⁊ facit ad ea que notant̃ de diſpenſatio/ne epiſcoporꝫ. ſ. de iudi. at ſi clerici. ⁊. l. di. in ſumma. ⁊ ca. miror. Jo. an. n ❡ Pena. Scōm qualitatem deli/cti vel cauſe. ſ. de offi. deleg. ſane. j. — Que pena ſit iponēda

Diuiſio — Romana. ❡ Sūt tres ptes ſm Hoſtiē. ⁊ Jo. mo. Primo reuocat edictū. Scōo cām reddit ibi: Quia etiam. Tertio antipophorizat ibi: Casus — Sꝫ alia. Caſus. Dū archiep̄s Remēſis viſitaret ꝓuinciā Remēſem ⁊ nō debito mō fuiſſet a ſuffraganeis recept⁹: excōicauit eos ⁊ fecit ꝓponi edictū p totā ꝓuinciā Remēſem q oēs ſbditi ip̄orꝫ ſuffraganeorū adirent ip̄m ꝓ ſuis cauſis dirimendis. papa Innocēti/us reuocat hoc edictū. (Additio — Si reuocauit ad petitionē ſuf/fraganeorꝫ q̄ excōicati erāt. h̄ fecit ex plenitudine ptātꝫ ſm Boati. vel nō fuit exceptum. vel fuerāt abſoluti. vl' forte erāt in hoc rei ɔuēti: quia nō parebāt edicto. Jo. an.) ⁊ dicit q lꝫ ip̄i ſuffraganei ꝓ ſuis culpis excōicati ſint. nō tñ ad ip̄m archiep̄m iuriſdictio ip̄orꝫ deuoluit̃. cum id cautū nō repiat̃ in iure. licet ⁊ alias ꝓ culpis ip ſos poſſet debita pena punire. Jo. an. e ❡ Romana. Multas decre. eiuſdem nominis ⁊ auctoris de eadem cauſa que erat inter Remēſem ⁊ ſuffraganeos habebis in ꝓceſſu huius libri. (Additio — Nouē ſunt p̄ter iſtā. ⁊ Hoſtiē. ⁊ Jo. mo. hic illas enumerāt. de offi. vi. de offi. ordi. de fo. cōpe. de teſti. de ap. de cenſi. de pe. ⁊ re. de ſen. ex. roma/na. Jo. an.) (Additio) f ❡ Publicatū. Ex pte archiepi Remenſis. g ❡ Subditis. In quos archiep̄s iuriſdictionem nō habet niſi in certis caſibus exp̄ſſis a iure. ⁊ no. ſ. de offi. ordi. paſtoralis. (Et hic p Hoſtieñ. ⁊ Jo. mo. qui etiā ponūt hic verſus quos ip̄e Hoſti. ponit ⁊ exponit in ſum. de offi. ordi. §. quid ptinet. quos quia ibi habes hic decido ꝓſecutionem ip̄orꝫ. Jo. an.) et ideo edictum

Diuiſio — Grandi. ❡ De hac decre. fecit additionem Guil. in Spe. de feu. §. ij. in fine. Et primo ponit man/datum. Secundo dat ip̄ius executores ibi: Alioquin. Tertio proteſtatur ibi: Per hoc. Et prima pars conti/net quattuor. Nam premiſſa coadiutoris commenda/tione ⁊ ad quid detur et ſublatis obſtantibus mandat illum prius recipi. Secūdo ſibi pareri. Tertio ibi: Suf fragari. Quarto de redditibus illi reſponderi. Jo. an. Caſus. o ❡ Grandi. Rex Portugalie negligens erat et remiſſus circa regnum et ſubditos eius prodi/ — Caſus

Mādamus q̄tenus dilectū fi
liū nobilē viꝝ comitē boloñ.
a p̄fati regis Portugalie fra
b c d trem: de deuotione probitate
e ac circūſpectione multipli
f ter cōmēdatū: qui eidē regi
g ſi abſq; legitimo decederet fi
h i lie: iure regni ſuccederet: qui
k q; examinate dilectionis af
fectu: quo vos ⁊ p̄dictum re
gnū ꝓſequit: magnanimita
l te ac potentia ſibi plurimum
ſuffragantibus: regnū ipm̄
maturi⁹ reformaturus: firma
credulitate ſperat: preſertim
cū ad curam ⁊ adminiſtratio
m nē generalē et liberam regni
eiuſdem: tā ꝓ ſepedicti regis
q̄ ipſius regni vtilitate: ſi ꝓ
n uide attēdatur: ac ad defen
o ſionem eccleſiarū monaſterio
rum aliorūq; pioꝝ locorū re
gni p̄fati: ⁊ pſonaꝝ eccl'iaſti
caꝝ tam religioſaꝝ q̄ ſecula
p riū: necnō viduaꝝ orphanoꝝ
⁊ ceteroꝝ ibidē degentiū: ac
q deꝑditoꝝ inibi recuperationē
ſalubrit (vt in dño ꝯfidim⁹)
ſit aſſumptus: cū ad vos ac
ceſſerit: fidelitate homagio iu
r ramēto ſeu pacto: ſi aliq̄bus
forte p̄fato regi vel cuicunq;
aliꝭ pſone tenemini: aut etiā
s ipſius regis ꝓhibitione: dū

gus ⁊ diſſipator erat: permittebat eccleſias monaſteria ⁊ pia loca regni ſui ⁊ ipſas perſonas eccleſiaſticas aggrauari: viduas etiam ⁊ pupillos ⁊ orphanos ⁊ ceteros in regno ſuo degentes grauabat: vel grauari ſinebat: quare papa ſupradicto regi ⁊ regno ⁊ omnibus ibi degētibus ꝓuidere volēs dedit ipi regi in coadiutorē nobilē viꝝ comitē Boloneñ. frēm p̄dicti regis deuotū circūſpectū magnanimū ⁊ potētē: ⁊ ꝑ quem ſperat futurā reformationē ipſius regni. Mādat ergo baronibus et comitibus ipſius regni Portugalie: q̄tenus dicto comiti ⁊ coadiutori: cū ad eos acceſſerit: nō obſtātibus aliq̄bus ſi delicatib⁹ homagijs ſeu pactis vl' iuramentis ſi in aliq̄bus his ſunt regi aſtricti debitū honorē exhibeāt: ⁊ eū cū oībus ſuis recipiāt in ciuitatibus ⁊ munitionibus villis caſtris ⁊ ſingulis locis ipſius regni: ⁊ eius mādatis obediāt: ⁊ ſibi auxilium ꝯ quoſlibet violentos ⁊ repugnātes impendāt: de redditibus ⁊ iuribus omnibus ipſius regni ſibi integre reſpondendo: vt dicto regi ſm q̄ decet excellentiā ſuā ⁊ ſibi ⁊ ſuis de p̄dictis ⁊ neceſſitatib⁹ regni ꝓuidere valeat: vult tñ q̄ pſonā ipſius regis vel ſui legitimi filij ſi quem illū habere ꝯtingeret debeat fideliter ꝯſeruare. Notificat aūt eis q̄ ſi ipi p̄dicta nō fecerint ipe mādauit duobus iudicibus q̄ eos ad id ec. cē. ap. ceſſante cōpellāt. Proteſtat in fine q̄ ꝑ hoc nō intēdit regi p̄fato vel ſuo legitimo filio ſi quem habuerit p̄dictū adimere regnū ſ; ſolū ꝑ ꝓuidētiā ipi⁹ comitis conſulere ipi regi regno ⁊ ſubditis Jo. an.

a ¶ Prefati. In deciſiōe ſub illo ꝯ. b ¶ Regis. Rex iſte diſſipator ⁊ negligēs erat: vt patet ꝑ inferiora. ⁊ ꝑ vtrūq; videt q̄ potuerit remoueri. Primū ꝓbat. ſ. de elect. q̄ ſicut in fi. xij. q. ij. monemus. Scdm̄. ſ. de offi. cuſto. c. j. j. q. j. ecce cū honoris. lxxxj. di. dictū. vbi de h.

An ꝓpter crimē debeat quis deponi

Additio

(Archid. alle. de offi. archid. ca q̄. de reg. iu. q̄uis. C. de fun. pa. l. ij. li. xj. ⁊ remittit ad no. ꝑ Hoſ. in ſum. huius ti. circa mediū. diſtinguit aūt neglectū ⁊ negligentiā de p̄mo. xj. q. iij. placuit. ⁊ illud poſt monitionē. ſcdm̄ ante monitionē in q̄ locū h; j. q. j. q̄cq̄d. Jo. an.) ⁊ ſic nō debuit ei curator dari. ſed potius debuit regno priuari: ⁊ ſic ad fratrē ordine geniture ꝯuerti: cū filios nō haberet. ſ. de voto. l;. dic q̄ rex.

Additio

(Idē in duce comite ⁊ ſi ſm Inno.) cui ꝑ ſucceſſionē regnū defert: ꝓpter ſupradicta priuari nō debuit: ſed curator dari vt hic factum fuit ad inſtar furioſi ſeu ꝓdigi. ff. de cur. fur. l. j. ⁊ cuſtodiet regnū ⁊ reget ſicut ipe curator ⁊ furioſum ⁊ patrimonium. ff. eo. ti. l. ꝯſilio. ⁊ ſatiſdat talis rem eius cui dat ſaluā fore. ff. eo. ti. l. obſeruare. ⁊ l. ſe. ⁊. C. de cur. fu. l. vl. §. ſed cū antiq̄tas. papa aūt hic nō curat cautionē requirere ꝓpter delictū aut bñ priuat rex regno ꝑ ſuperiorem ſuū. vel ꝑ eccleſiā cū ſuperiorē non habet: de re iudi. ad apoſtolice. xv. q. vj. alius. ⁊ ꝯ. de voto. licet. ⁊ tunc vel ſuccedat ꝓximus. ſ. cū ꝑ ſucceſſionē defert. vel eligent illi ad quos ꝑtinet aliū. ſ. de elec. c. venerabilem.

c ¶ Fratrē. Cōtra. ff. vbi pupil. mo. vel edu. de. l. j. ⁊ pe. vbi dicit quod pupillus apud illas ꝑſonas educari nō debet que ad ipſius ſucceſſionē aſpirāt: ⁊ facit. ſ. de cōuer. infide. c. vlt. ſed ſm Ber. rex iſte nō educabit apud fratrē: ſed ꝑ ſe ⁊ cū ſua honorabili familia ⁊ curia: nec erat iſte frater ſuſpecta perſona.

d ¶ Deuotione. Circa deū. ſ. ⁊ romanā eccleſiam. (Dicūt pe. ⁊ Archid. circa fidem catholicā Jo. an. Additio

e ¶ Circūſpectione. erat eñ plenus ocul'. ad h. ſ. de elec. ſcriptū. ⁊ tales debent eſſe etiā archidiaconi. xciij. di. diaconi.

f ¶ Cōmendatum. Multis modis ſumit cōmēdare. q̄d dic vt. ſ. de accuſa. ſi ꝯſtiterit. ꝯ. eo. li. de elec. nemo.

g ¶ Legitimo. Illegitimus eñ nō ſuccedit: vt. ſ. q̄ fi. ſint leg. ꝑ venerabilē in fi. nec educari vl' ali dz. vt ibi de q̄ dic vt ⁊ de eo q̄ dux. in ma. quā pol. ꝑ adulte. cū haberet. nec ad ordines ꝓmoueri vel ad bñficia eccleſiaſtica ſine diſpenſatione: quod dic vt. ꝯ. de fil'. pſby. c. j. Jo. an.

h ¶ Iure regni. Quia debebat ex ſucceſſiōe. h vult dicere. (Remiſſiones dedi de electione venerabilem in fi. que eſt ꝯ. ſ; loquit in implo Jo. an. (Additio

¶ Quiq;. Regnum ipm̄ reformaturus ⁊c.

k ¶ Dilectiōis. Qd eñ q̄s nō diligit: facile ꝯtēnit. xj. q. iij. p̄ſens.

l ¶ Potētia. ꝓdeſt potentia vt h. ⁊ de h de ap. ꝯſtitutis. ij. interdum nocet. ſ. de elec. fundamenta. §. ꝓinde cum ſi. ſ. de loca. potuit cū ꝯcor.

m ¶ Liberam. Licet liberā habeat donare nō pōt. ff. de pac. ꝯ iuris ciuilis. ff. de dona. l. filiuſfamilias. ſi tñ iuſta rōne mot⁹ donauerit: valet donatio: vt in p̄dicta. l. fili⁹. (Et Additio h p̄cipue in curatorib⁹ regū ſm Inno. cū regibus ſpāle ⁊ ꝓpriū ſit donare ſm eū. ff. de admi. tuto. cū plures. §. penul. Jo. mo. arg. ꝯ. ſ. de iureiurā. intellecto. Illud in enormi preiudicio vt ibi dixi Jo. an.) tenet aūt reuocare ea q̄ male ſunt alienata: vt ꝯ ibi: deꝑditoꝝ recuperationē. imo ⁊ ipe rex reuocare deberet nō obſtante iuramento de nō reuocādis. ſ. de iureiurā. intellecto. ſm Berñ.

n ¶ Defenſionē. Ad quā tenent ipi p̄ncipes ſeculares: vt. xxiij. q. v. p̄ncipes. ⁊ c. regum. ⁊ c. adminiſtratores.

o ¶ Monaſterioꝝ. No. argu. noīe eccl'iaꝝ monaſteria nō cōp̄hēdi: ad idem. ſ. de elec. ſciāt. eo. lib. ⁊ ꝯ de ſen. excōi. c. vlti. §. adijcimus. ꝯ. lilij. diſ. §. hac auctoritate. Jo. an.

p ¶ Viduaꝝ. De quibus an ꝑtineant ad iudiciū eccleſie. dic vt no. ſ. de fo. cōpe. ex tenore. Jo. an.

q ¶ Deꝑditoꝝ. Propter regimen malum. ſ. de elect. fundamenta. §. digne itaq;. Joh. an.

r ¶ Pacto. Ad idem ꝯ de offi. ordi. quia plerīq;. Joh. an.

s ¶ Prohibitione. Non enim poteſt ſubditis prohibere quin obediant et intendant curatori in his que ad curam regni ⁊ ipſius regis honorem pertinent: cū ad hoc ꝓcurandū aſſumptus ſit impediret eñ ipſius officiū.

modo ꝑſonam eius ⁊ vitam ac legitimi ſui filij ſi aliquem ipm̃ habere cõtigerit fideli- a ter conſeruetis: debituz eis b exhibẽtes honorẽ: nequaq̃ c obſtantibus in ciuitatibus: caſtris: villis: et munitionibus regni predicti: cum omnibus ſuis recipe ac eius diſpoſitioni ordinationi ⁊ mãdatis vniuerſaliter ſinguli ⁊ ſingulariter vniuerſi ꝑ omnia ⁊ in omnibus intendere d abſq̃ difficultate q̃libet ꝓcuretis: impendentes ſibi contra quoſlibet repugnantes: e ac etiã violentos: conſilium f auxiliũ et fauorẽ de redditibus ꝓueutibus oĩbuſq̃ p̃fati regni iurib⁹: ſine diminuti- g one aliqua plenarie reſpõdẽdo: vt de illis dicto regi: ſm̃ h q̃ ſuã decet excellentiam: ſibi ac ſuis ⁊ p̃fati regni neceſſitatib⁹ ꝓ tempore ac negociorũ emergentiũ q̃litate va- i leat ꝓuidere. ¶ Alioq̃n venerabilibus fratrib⁹ noſtris bracharẽſi archiepiſcopo ⁊ ep̃o colimbriẽſi damus nr̃is lr̃is in p̃ceptis: vt vos ad id k monitione premiſſa ꝑ cenſurã eccleſiaſticã appellatione remota cõpellant. ¶ Per h̃ autẽ nõ intendimus memorati regi vel ipſius legitimo filio ſi quem habuerit: predictum regnuz adimere: ſed potius ſibi et eidem regno deſtructioni expoſito: ac vobis l ipſis in vita ipſius regis ꝑ ſolicitudinem ⁊ ꝓuidentia comitis conſulere ſupradicti.

Bonifacius octauus.

Epiſcopo a paganis vel a ſciſmaticis capto: non archiepiſcopus ſed capitulũ adminiſtrat: niſi papa q̃citius hoc fieri poterit ſuper hoc per capitulum conſulendus aliter ordinaret. Jo. an. ca. III

m Si ep̃s a paganis aut ſciſmaticis capiat̃: nõ n o archiep̃s ſed capitulũ ac ſi p ſedes ꝑ mortem vacaret illi- q r us in ſpiritualib⁹ et tẽpora- s libus miniſtrare debebit do- t nec euz libertati reſtitui: vel

a ¶ Conſeruetis. ad hoc. ſ̄. de iureiuran. petitio. b ¶ Honorem. vt. vij. q. j. q: frater. c ¶ Ciuitatibus. q̃ murorũ ambitu terminant̃: vt. ī. de ſen. excom. ſi ciuitas. Jo. an. d ¶ Procuretis. hucuſq̃ eſt lr̃a ſuſpenſiua. Ber. e ¶ Violentos. ſic em̃ iuſte bellabit ſe defendendo. xxiij. q. ij. c. j. ⁊. ij ⁊. ſ̄. de iureiur. ſicut. iij. ⁊ ſic obedire debent ex q̃ cõſtat iuſtũ eſſe bellũ. ſed ⁊ idez ẽ cũ dubitat̃ an ſit iuſtũ nec ne: vt. xxiij. q. j. q̃d culpat̃ in fi. cum aũt certũ eſt bellũ iniuſtũ: ſecus xj. q. iij. iulian⁹. ⁊. c. ſi dñs. et. c. nõ ſemꝑ. cũ ſi. f ¶ Redditib⁹. generale nomen eſt. plus em̃ ẽ in redditu q̃z i fructu. vt ⁊ partus ancille. ff. ð vſu. in pecudum. §. partus. ff. ad trebel. deducta. §. hereditatẽ. ⁊ dixi. ſ̄. de elec. generali. g ¶ Diminutione. ad idẽ. ſ̄. de ver. ſig. cũ inter vos. h ¶ Excellentiã. facit. ſ̄. de p̃ben. multa in fi. vij. q. j. q̃uis. ſz remoto ꝓ crimine ſumptus non miniſtrant̃: quia male meriti debent egeſtate laborare. ff. de depoſi. bona fides. i ¶ Alioquin: Id eſt ſi eũ recipere mãdatis parere adiuuare de redditib⁹ integre ꝓuidere p̃dicto comiti contẽpſeritis. k ¶ Premiſſa. q̃ ſemꝑ excõmunicationẽ p̃cedere debet. xij. q. ij. indigne. xxiiij. q. iij. de illicita. ſ̄. de ſen. excõ. ſacro. cuz ſi. l ¶ In vita ipſius. Nota coadiutoris officiũ expirare morte eius cui adiutor datus eſt. tũc em̃ p̃tãs ad capl'm ptinet in eccl'ia cathedrali. ī. c. j. ⁊. ij. mortuo autem rege aut relinquit filiũ qui ex ſucceſſione rex erit et ſic ceſſat iſtius coadiutoris officiũ aut nõ. ⁊ ſic iſte rex erit. ⁊ deficiet eſſe coadiutor: ⁊ ideo dicit in vita. *Coadiutor*

Si epiſcopus. ¶ Aliter nõ diuidit̃. quia rex. ſub vno deſtructu depẽdet. Do. Habuit ortũ hec decre. ex his q̃ no. Hoſti. ſ̄. de ma. ⁊ obe. cum olim. (Et facit ad ea q̃ no. vij. q. j. paſtoralis in fi. vl. glo. ⁊. lxxj. di. clericos in glo. ij. Jo. an.) *Ad.* m ¶ Paganis. vel hereticis. de quibus idẽ iuris: vt. ſ̄. de hereti. ſi quis epiſcopus. ⁊ ſciſmatici dicunt̃. xxiiij. q. iij. inter hereſim. Jo. an. *Id ð hereticis* n ¶ Archiep̃s. cũ h̃ nõ reperiat̃ in iure expreſſum: vt. ſ̄. e. c. j. ī. c. xxi. o ¶ Sed capitulũ. ipi⁹ cathedralis eccl'ie cuius ep̃s captus eſt. Et ſic notat q̃ ſicut capl'm cũ vacat eccl'ia ſupplet vicem epi in iuriſ-dictione: vt. ī. c. xxi. ī. de inſti. c. j. ſ̄. de malo. ⁊ obe. cum olim. ⁊ ī. de malo. ⁊ obe. c. j. ſic ⁊ cũ quaſi vacat. vt hic ⁊ ſic no. ciuilẽ mortẽ eq̃parari naturali. ⁊ eſt ſi. C. ð dona. inter virũ ⁊ vxo. res vxoris. vbi donatio cã mortis cõfirmat̃ morte ciuili ſicut naturali. ad idẽ. C. ð epiſ. et cleri. l. vlti. de h̃ tñ dic vt no. Jo. an. xvj. q. j. placuit. ij. Joh. an. p ¶ Morte. renũciationẽ: trãſlationẽ depoſitionẽ vel alio modo. b ¶ Spiritualibus. In his q̃ req̃runt ordinẽ vocabũt vicinos ep̃os cum cautele ſtudio. vij. q. j. põtifices ſ̄. e. li. de elec. is cui. bñficia autẽ q̃ ſpectãt ad collationẽ ſoli⁹ epi nõ cõferẽt: vt. ſ̄. ne ſe. va. c. ij. ⁊ ī. eo. ti. ca. vno. q2 id nõ facerent ſi ꝑ mortẽ naturalem vacarent vt ibi: nec dant clerico licentiã trãſeundi ad aliã diocesim. lxxj. diſt. fraternitatẽ. (vide q̃ dixi ī. c. xx. in fi. Jo. an.) *An capl'm admiſtret ſpũalia* *Additio* r ¶ Tẽporalibus. ita q̃ de immobilib⁹ bonis nihil alienẽt. ſ̄. e. li. ð ele. is cui. s ¶ Debebit. Pone archidiaconus poſt ep̃m p̃eſt capitulo. ep̃s a ſciſmaticis capt⁹ eſt. ⁊ poſtmodũ archidiacon⁹ mortuus: quẽ capituluz habet eligere ⁊ ep̃s cõfirmare: eligit capl'm. T. in archidiaconũ. querit̃ quis habeat cõfirmare: ⁊ videt̃ q̃ capitulũ tale cõfirmare nõ poſſit. q̃uis em̃ circa inferiores inueniam⁹ ꝑmiſſum capitulo ſupplere epiſcopalez iuriſdictionẽ. circa ſuꝑiores nõ reperim⁹ cõceſſum. immo videt̃ ꝓhibitũ. ad hoc. ſ̄. de malo. ⁊ obedi. cũ inferior. ⁊. xxj. di. cũ inferior. quidã dixerũt papã ⁊ nõ aliũ hunc confirmare poſſe. ad hoc. ī. de offi. vica. c. j. alij de archiep̃o dixerunt. ſz Hoſt. in hac queſtiõe no. de ma. ⁊ obe. cum olim. q̃ capl'm talẽ cõfirmabit: lz em̃ canonici in eo q̃ canonici ſint inferiores. tñ in eo q̃ capl'm ſuperiores ſunt. ff. quis ⁊ a quo ap. ſit. l. fi. ad hoc. ſ̄. ð offi. ordi. irrefragabili. §. exceſſus. et maxime in eo q̃ ep̃i vices gerũt. ſ̄. de offi. deleg. ſane. ij. ⁊. xciij. diſ. c. vl. et. xciiij. diſt. c. j. ⁊ hoc verũ credo. arg. ī. de ap. c. penul. *Casus* (al's ſequeret̃ q̃ ep̃s qui eſſet ⁊ canonicus. vel canonicus vicarius vel delegat⁹ epi illũ cõfirmare nõ poſſet. Jo. an.) *Ad.* t ¶ Libertati. ſeru⁹ em̃ fact⁹ erat. inſti. de iur. pſo. §. vlti. ff. de capti. ⁊ poſtli. reuer. l. v. et. ff. de regu. iur. ſeruit⁹. recuperat ergo iura ſua quaſi iure poſtliminij: vt. xvj. q. j. prima actiõe. vij. q. j. paſtoralis. in-

ſti.q.modis ius pa.po.ſol·§·ſi ab hoſtib9. a Cõſulẽdã.ad idẽ.ſ.de cle.egro.c.vno. b Ordinarí.aliter ꝓuidẽdo:vel forte viſitatorẽ dãdo:vt.ſ.c.pxi.

Diuiſio Eccleſie. Sũt duo dicta ſcđm ibi:Hmõi qꝫ. Et prima ps facit tria. Primo ponit dictuꝫ a q̃ duos caſus exci pit .ibi:Niſi.q̃s ſtati limitat.ibi: Tũc em̃. Jo.an. c Cathedra

Nota li.opiníões erãt olim quis poſſit viſitatorẽ dare cathedrali eccleſie. Jtẽ an viſitator poſſet cõferre bñficia vtrũ qꝫ horũ determinat hic papa.orũ habet primũ dictum hui9 decre.ex his q̃ no.lxj.diſ.qm̃ feſt9. ⁊ per Jnno.et Hoſti.ſ.vt ec.bene.vt noſtrũ. ſcđm ex his que no.lxj.di.obitũ. d Vacantí. ideꝫ in quaſi vacãte:vt.ſ.c.pxi.

Viſitator e Viſitator idem qđ adminiſtrator.de q̃.lxj.diſ. cathineñ. et c.qm̃ feſtus. f Pontifice. cuius intereſt eccleſiaruꝫ neceſſitatibus ꝓuidere ſ.c.pxi. g Nõ põt.

per ſedẽ apo. (cuius intereſt eccleſiarũ ꝓuidere neceſſitatibus)ſup hoc ꝑ ipſum capitulũ ꝙcito cõmode poterit a cõſulendã aliud cõtigerit or b dinarí. Idem. Eccleſia cathedrali vacãte ſolus papa viſitatorẽ deputat niſi archiepus ꝓpter negligentiã vel doloſaꝫ capituli adminiſtrationẽ cũ cauſe cognitione deputarẽt.h.d. Primo viſitator eccleſie vacãtis ab inferiore a papa deputatus temporalia et ſpiritualia adminiſtrare accepta bñficiorũ collatione ad epm ꝑtinẽte.h.d. ſecũdo.Do. ca.IIII

c Eccleſie cathedrali va d e canti viſitator ab alio ꝙ a f g ro.pon.deputari nõ põt: Niſi forte capitulũ in ſpũalib9⁊ h i tẽporalib9 negligẽter aut ꝑperã adminiſtret. Tũc enim archiepiſcopus ob negligentiam vel maliciã capituli:eo k vocato cauſe ſup hoc cogni l tione ꝑmiſſa:viſitatorem ſeu

hoc ꝑciſe tenebat Jo.in ꝑdicto.c.qm̃ feſt9. Bar. brix. et Hu.ibi cõtra tenebãt.ſ.ꝙ archieps hoc poterat ſicut ⁊ pſes dat curatorẽ.inſti.de cura·§·vl. ⁊ qꝛ ꝓhibitũ nõ reperiebaẽ. Lau.idẽ dicebat.tñ dicebat clericoꝝ requirendũ cõſenſum. Jnno .⁊ Hoſti.vt ec.bñ.c.vno. diſtinguebãt vt hic.ſ.ꝙ ali9 ꝙ papa ſine cauſa cognitione.⁊ vocatis his qui vocãdi erãt.ſ.caplo non poterat viſitatorẽ dare:⁊ eſt ratio:qꝛ archieps nõ põt tollere ius ſuũ caplo ſine cauſa:qđ eſt qđ ad ipſos vacante ſede pertineat adminiſtratio ſpiritualiũ ⁊ tẽporaliũ ſ.c.pxi.cũ cõcor.ibi ſignatis.papa aũt ex poteſtatis ſue plenitudine ꝯ bñ põt.de cõceſ. pben. ꝓpoſuit.

h Negligenter.ecce primũ caſum. i Aut ꝑperã.ecce ẽm no.hic equiparari negligentiã ⁊ delictũ.

Ad. (fa.de ꝯſe.di.j.nemo.ij. Jo.an.)alibi differũt.ſ.đ elec. ſi cõpromiſſarius ꝓ vtraqꝫ pte.eo.ti.ꝙꝙ. Jo.an.

k Vocato.ſunt em̃ vocandi:qꝛ eorũ intereſt.ſ.de offi.archi.ad hoc de tem.ordi.ſi archiepus. ⁊ quõ interſit.ſ.dixi. l Premiſſa.qđ ſi nõ fiat:dico viſitatoris dationẽ nõ valere.ad hoc.ſ.eo.li. de elec. ꝙuis. ⁊.c.ꝓuida.ſufficit em̃ legiſlatorẽ aliquid ꝓhibuiſſe: ⁊ ſi non adijciat qđ cõtra factũ fuerit nõ valere.C. de legi.non dubiũ. m Hmõi.ſcꝫ datus eccleſie cathedrali. n Legitimã.lxj.di.cathiñ.⁊.c.qm̃.et.ſ. de elec.cum nobis olim.in fi.nõ em̃ ſequiẽ quis habet adminiſtrationem legitimã.ergo beneficia cõferẽ.vide inſtantiã in.c.vacante ſede.ſ.ne ſe.va.illa.⁊ ſufficit dare inſtantiã:vt.j.q.j.ſicut vrgeri. o Epiſcopi. ſolius:alꝰ illa cum caplo confert:qđ dic vt.ſ. ne ſe.va.c. vno.⁊ đ reg.c.vl. Jo.ã. p Nõ põt.ſup ꝯ vl.ꝙ no. de ma. ⁊ obe. c. cuꝫ olim. Scire debes qđ Jo. et Hug.tenebãt ꝯ riuꝫ.dicebãt em̃ indiſtincte ꝙ viſitator poterat beneficia ꝯferre. ⁊ hoc no.lxj. di. obitũ. Lau.contra.opi. ꝯ Lau. vera in viſitatore dato ab alio ꝙ a papa. ꝓma i viſitatore a papa dato. debet em̃ ꝓpter ampliorem dantis ꝑrogatiuã ampliore fungi poteſtate.ad ꝯ.ſ.de ꝑben.ſi a ſede. ſicut ⁊ delegat9 a papa ſubdelegatũ dat ab alio ñ C.de iudi.a iudice đ offi.dele.paſtoralis.⁊.c.vlẽ. ad idem.ſ.de ꝑben.hi qui. q Ab alio. puta archiepo i caſibus ſupradictis.(vel legato

Ad. cardinali ẽm archi. q poteſt qđ põt archiepiſcopus.Nam in ꝓuincia maius habet imperiũ.ſ.eo. li. de elec.ſi abbatẽ. Jo.an.)vel a capitulo ſi alicui cõmitteret vices:ille diceret viſitator. r Deputatus. ille ergo bene hoc poterit:qꝛ omnia poteſt q electus cõfirmatus.ſ.e.li.de elec.is cui. Jo.an.

m adminiſtratorem eidẽ eccleſie licite poterit deputare. Huiuſmodi quoqꝫ viſitatorꝙꝙ ſpiritualiũ ⁊ tẽpora n liũ adminiſtrationem legitimam cenſeaẽ habere: beneficia tamẽ que ad collationẽ ꝑ o p tinent epiſcopi conferre non q poteſt:ſi ab alio ꝙ a ro.pon. r fuerit deputatus. De temporibus ordinationum et qualitate ordinandorum. Clemens.iiij. Epiſcopus italie vltramõtanũ nõ ordinet niſi de ſpãli licentia pape vel ꝑ patẽtes litteras epi ſui cõtinẽtes iuſtã cãm quare nolit vel nõ poſſit illũ ordĩare: ſi ſec9 factũ fuerit ordinans puniẽ pena ꝯdigna:⁊ ordinat9 manebit ſuſpẽſus:ita ꝙ etiã a penitentiarijs pape ſine ipi9 ſpãli licentia abſolui nõ poterit. Jo.an. ca.I

s t v x Epe ꝯtingit ꝙ nõ nulli clerici vinculo excõicatiõis aſtricti: aut apoſtate

Diuiſio Epe contingit. Primo ẽm Jo.mo.ponit cõſtitutionis cauſam impulſiuã. Scđo ſtatuit.ibi:Nos igiẽ. Tertio tranſgreſſores punit ibi:Eos vero. Quarto ad penã inhibitoriaꝫ addit.ibi:Omnibus. Jo.an. s Sepe.fuit igiẽ ꝓuidẽdũ.ſ.de appel.ſepe.ſ.đ elec.qꝛ ſepe.ſ. đ reſti.ſpo. frequẽs.ff.de legi.nã ad ea. Jo.ã. t Clerici. Nota ꝓ his q̃.ſ. dicã. v Excõicationis.de talib9 in excõmunicati[illegible]e maiori ordinatis:dic vt.ſ.de ſen.excõ.cũ illoruꝫ.⁊ diſtingue inter regulares ⁊ ſeculares. ⁊ inter ſcientes ⁊ ignorantes ius vel factũ:vt ibi. x Apoſtate.qui excõmunicati nõ ſunt.đ hoc.xxiij.di. ſi quis. ſ.de vi.⁊ ho.cle.ſi q̃s.de apo.c.iij.niſi in caſu.c.vt periculoſa.ſ.ne cle.vel mo.vt periculoſa.q aut in apoſtaſia recipit ſacrũ ordinẽ etiã ſi religioſus ſit nõ diſpenſaẽ cũ eo ꝑ aliũ ꝙ ꝑ papã.ſ.de apo.c.vlti.(⁊.eo.ti.c.j.

Ad. de triplici apoſtaſia no. Jo.an.)quod intellige ſi vera erat apoſtaſia:ꝑ id quod habes.ſ.eo.c.ex parte. ⁊ ibi no.apoſtate autẽ infames ſunt. vj.q.j.infames. ⁊.iij. q.iij.ſi q̃s a ſuo.⁊ ſic nõ ꝓmouẽdi.xxiij.di.quãdo.